

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4809/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Стајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гжрр 271/21 од 11.05.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гжрр 271/21 од 11.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Лесковцу Гжрр 271/21 од 11.05.2021. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану Прр1 112/19 од 03.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року пред Привредним судом у Лесковцу, у стечајном поступку Ст 28/10 исплати укупно 17.332,37 динара. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гжрр 271/21 од 11.05.2021. године, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба тужиоца.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да су у конкретном случају испуњени услови из члана 404. ЗПП да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, па је ради потребе уједначавања судске праксе донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, правноснажним решењем Привредног суда у Лесковцу Р4 Ст 1857/18 од 17.07.2018. године усвојен је приговор предлагача, овде тужиоца, и утврђено да је предлагачу у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Лесковцу Ст 28/10 повређено право на суђење у разумном року и наложено поступајућем стечајном судији у том предмету да у року од четири месеца од дана пријема решења предузме све неопходне мере и радње, како би се стечајни поступак окончао. Тужбу у овој правној ствари тужилац је поднео предајом непосредно у суду 15.10.2019. године.

Другостепени суд је закључио да је тужилац тужбу поднео по истеку законског рока од једне године од када је странка стекла право на правично задовољење, налазећи да је решење којим се приговор усваја донето 17.07.2018. године, да је наведено решење којим је тужилац стекао право на правично задовољење тужилац примио 20.07.2018. године, па како је тужба поднета 15.10.2019. године по протеклу законског рока, то је другостепени суд укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу.

Становиште другостепеног суда није правилно.

Наиме, одредбом члана 22. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15), право на правично задовољење има странка чији је приговор усвојен а која није поднела жалбу, странка чија је жалба одбијена уз потврђивање првостепеног решења о усвајању приговора и странка чија је жалба усвојена (став 1), да странка чији је приговор усвојен, а која није поднела жалбу и странка чија је жалба одбијена уз потврђивање првостепеног решења о усвајању приговора стиче право на правично задовољење када истекне рок у ком је судија или јавни тужилац био дужан да предузме наложене процесне радње, а странка чија је жалба усвојена – када прими решење о усвајању жалбе (став 2). Одредбом члана 31. став 1. истог закона прописано је да странка може да поднесе тужбу против Републике Србије за накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у року од једне године од дана када је стекла право на правично задовољење. Чланом 11. наведеног закона прописано је да у решењу којим се приговор усваја и утврђује повреда права на суђење у разумном року председник суда указује судији или јавном тужиоцу на разлоге због којих је повређено право странке и налаже судији процесне радње које делотворно убрзавају поступак (став 1), да истим решењем председник суда одређује и рок у коме је судија дужан да предузме наложене процесне радње, а који не може бити краћи од 15 дана нити дужи од четири месеца и примерен рок у коме га судија извештава о предузетим радњама (став 2).

Из цитираних законских одредби произлази да се право на правично задовољење стиче тек по истеку рока у коме је судија био дужан да предузме наложене процесне радње. Имајући у виду да је решењем Привредног суда у Лесковцу Р4 Ст 1857/18 од 17.07.2018. године усвојен приговор предлагача, овде тужиоца и наложено поступајућем судији да у року од четири месеца предузме одговарајуће радње у

наведеном предмету, било је неопходно, ради оцене благовремености поднете тужбе у овој парници, утврдити датум када је решење о усвојеном приговору достављено поступајућем судији, како би се утврдио временски протек од четири месеца у коме је судија био дужан да предузме наложене процесне радње и тек по истеку тог датума оценити да ли је тужба поднета благовремено у смислу члана 31. став 1. цитираног закона.

У поновном поступку, другостепени суд ће имати у виду примедбе из овог решења и донети правилну и закониту одлуку.

На основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић